

мікроманометр вкрали (позичили). Це довгі роки розповідали як анекдот.

У червні він, як правило, переїжджав жити на дачу в Кончу-Заспу, де серед живої природи, лугів починав свій ранок з годинної прогулянки по росі.

Якось я приїхав до нього по роботі вранці. Зустрілися з ним після спортивного моціону. Він каже: “Давайте поснідаємо.” Взяв торбинку, і ми пішли з ним у сільську лавку, де купили хліб, трилітрову банку молока і яйця. Борис Микитович приготував дуже смачну яечню на шкварках. Потім запили це все кухлем молока з хлібом і тільки після цього почали обговорювати поточні справи.

Борис Микитович створив і на протязі багатьох років керував республіканським семінаром з теплогазопостачання і вентиляції. До роботи семінару запрошувалися відомі вчені, завідувачі кафедр з усього Союзу. Особливі дискусії виникали між двома науковими школами Московського та Ленінградського інженерно-будівельних інститутів. Борис Микитович у підсумках їх об’єднував, і всі з почуттям власної гідності йшли на дружній обід. Традиційним ритуалом усіх гостей було відвідування Бесарабського ринку, де в травні можна було купити і вдосталь поїсти полуниці та придбати традиційний Київський торт.

Але йшов час і Борисові Микитовичу було вже біля 75 років. Ректорат уже пропонував готувати заміну. Це дуже пригнічувало його, бо відчував ще творчий потенціал, а тут на тобі, шукай заміну.

Закінчувався 1975 рік. 28 грудня випав сніг, було біля 15 години. Борис Микитович вийшов з Вченої ради, де Юрій Олександрович Ветров проводив засідання, на якому мене затверджували на конкурсну посаду. Випадково на другому поверсі ми з ним зустрілися. Він був у доброму гуморі, і запропонував мені провести його, щоб розказати цікаві моменти наради стосовно кафедри.

Ми вийшли з інституту і потихеньку попрямували до зупинки тролейбуса. На пів шляху він мені каже: “Ви роздягнуті, а дуже холодно. Тут декілька метрів я сам дійду.” Один одного привітали з наступаючим Новим роком. Тільки я відбіг від нього, Борис Микитович посковзнувся, і серце не витримало.

Після таких важких спогадів я зробив паузу, пішов до Храму і по християнському згадав всіх, кого вже нема з нами.

Треба сказати, що ректорат Інституту не був готовий до розвитку такого сумного сюжету. Кафедра надовго залишалася з виконувачем

обов’язки завідувача (Георгій Євгенович Бем), поки не повернувся через багаторічну перерву на кафедрі вже в ролі завідувача талановитий учень Бориса Микитовича – Андрій Якович Ткачук. Задачу, яку він поставив перед собою, – не втратити, а розвивати все напрацьоване Борисом Микитовичем. Ця задача була виконана.

Сьогодні кафедру очолює професор Володимир Борисович Довгалюк, який підняв на сучасний рівень лабораторну базу. Оновлені лабораторії газопостачання, опалення, вентиляції. Створено нові лабораторії кондиціонування повітря, технології монтажу й експлуатації систем теплогазопостачання і вентиляції та сформований сучасний комп’ютерний клас.

Укріпленню авторитету кафедри багато уваги приділяє Вадим Павлович Корбут (останній аспірант Бориса Микитовича), який захистив докторську дисертацію у 2003 році. На кафедрі працює багато поважних викладачів, які з честю продовжують справи своїх учителів.

Успіхів усім!

З повагою. Скляренко О. М.

ВОНИ ПРАЦЮВАЛИ НА КАФЕДРІ

БЕМ Георгій Євгенович

(1910–1996) – фахівець у галузі вентиляції, доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції КІБІ (1959).

У 1938 році закінчив КІБІ. Після закінчення КІБІ під час служби в армії керував будівництвом складних інженерних споруд військового призначення.

Під час Великої Вітчизняної Війни працював начальником відділу опалення і вентиляції Военпроекту. З 1957 до 1985 року працював доцентом кафедри теплогазопостачання і вентиляції. У 1959 році йому присвоєно звання доцента. З 1976 до 1977 року очолював кафедру теплогазопостачання і вентиляції.

Напрями наукової діяльності: вентиляція кагатів тривалого зберігання цукрових буряків, системи вентиляції промислових споруд, система обігріву відвального моста роторного екскаватора для збільшення його продуктивності.

Найбільш відомі наукові праці – «Довідник сільського будівельника» (1956), «Водяное отопление» (1960), «Справочник по теплоснабжению и вентиляции» (1959, 1962, 1968). Має біля 10 винаходів.

Нагороджений медалями «За трудовую доблесть» (1941), «За Победу над Германией» (1945), «За доблестный труд» (1945), «20 лет Победы» (1966), «30 лет Победы» (1975), «1500 лет Киеву» (1982), «40 лет Победы» (1985), «Ветеран труда» (1985), «50 лет Победы» (1995).

БОЙКО Вадим

Андрійович

(1936–1989), фахівець у галузі вентиляції, к.т.н., доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції.

Закінчив КІБІ у 1959 році. У 1959–1962 працював інженером, старшим інженером, керівником групи, в.о. головного інженера проекту ДПН «Промстройпроект». У 1962–1965 роках був аспірантом кафедри теплогазопостачання і вентиляції КІБІ. Працював на кафедрі асистентом (1965–1969), старшим викладачем (1969–1975), заступником декана санітарно-технічного факультету (1969–1974), доцентом (1975–1980). У 1977 році присвоєно звання доцента. Опублікував понад 50 науково-методичних робіт. Напрями наукової роботи: вентиляція сільськогосподарських споруд, формування мікроклімату музейних приміщень.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ

Всеволод

Андрійович

(1928–1990), к.т.н. (1965), доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції (1966).

Закінчив КІБІ у 1949 році за спеціальністю «Теплогазопостачання та вентиляція». У 1949–1950 роках – інженер, начальник дільниці, БМУ–4 тресту «Київгазбуд–2», у 1950–1952 роках – інженер, старший інженер «Укргіпробума», у 1952–1954

роках – Контролер міністерства державного контролю УРСР, у 1955–1956 роках – викладач кийвського гірського (потім – будівельного) технікуму, у 1956–1959 роках – аспірант Академії будівництва і архітектури УРСР, з 1959 до 1966 року працював у НДІСантехніки ученим секретарем, керівником сектора, керівником лабораторії теплообмінних апаратів. З 1966 до 1990 року – доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції. У 1965 році захистив кандидатську дисертацію. У 1966 році присвоєно звання старшого наукового співробітника, а у 1968 році – доцента. Підготував двох кандидатів технічних наук. Член ради НДІСТ, член редколегії республіканського науково-технічного збірника «Строительные материалы, изделия и санитарная техника». Автор понад 60 наукових робіт,

ГОЛУБЕНКОВ

Володимир

Миколайович

(1933–2011) –

кандидат технічних наук, доцент.

У 1956 році закінчив Київський інженерно–будівельний інститут, працював у будівельно-монтажних організаціях Казахстану (1956–1959),

асистентом, старшим викладачем, доцентом у КІБІ, завідувачем учбово-методичним кабінетом, начальником учбово-методичного відділу учбово-методичного управління по вищій освіті МІНВУЗу УРСР, радником ректора Технічного університету в м. Сьєн-Фуегос Республіки Куба, радником міністра вищої освіти Республіки Куба, головою науково-методичної ради радянських спеціалістів вищої освіти, що працюють в Республіці Куба (1980–1984), з 1984 по 2011 р. – доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції.

У 1972 році захистив кандидатську дисертацію.

Напрямок наукової діяльності – дослідження температурно-вологісних режимів у сховищах зберігання цукру.

Автор понад 40 наукових та методичних праць, серед них один посібник (у співавторстві). Основні праці: «дослідження температурно-вологісних режимів у сховищах зберігання цукру».

ДОСУЖИЙ Віктор Володимирович (1924 – 2014) к.т.н. (1970), доцент (1969), Ветеран Великої Вітчизняної Війни.

Навчався в Київському інженерно-будівельному інституті з 1945 року по 1949 рік на санітарно-технічному факультеті.

Після закінчення Київського інженерно-будівельного інституту з працював у БМУ-1 Всесоюзного зварювально-монтажного тресту майстром, виконробом, начальником дільниці, начальником БМУ, головним інженером треста, керівником треста.

З 1969 року працював у КІБІ в. о. доцента кафедри теплогазопостачання і вентиляції.

У 1970 році захистив кандидатську дисертацію.

З 1970 року до 1998 року працював у КІБІ доцентом кафедри теплогазопостачання і вентиляції.

ЗАЙЧЕНКО Євген Сергійович (1935–2002) – фахівець у галузі опалення, к.т.н. (1974), професор (2001) кафедри теплогазопостачання і вентиляції.

У 1959 р. закінчив Київський інженерно-будівельний інститут, асистент кафедри теплогазопостачання і

вентиляції (1960-1964).

Працював старшим інженером, начальником вентиляційного бюро заводу “Комуніст” (1964-1969).

З 1969 до 1972 р. – аспірант кафедри теплогазопостачання і вентиляції.

З 1972 працює в КІБІ асистентом, старшим викладачем кафедри.

З 1971 до 1976 р. – заступник декана, а з 1976 до 1983р. – декан санітарно-технічного факультету.

У 1974 р. захистив кандидатську дисертацію, вчене звання професора присвоєно в 2001.

Автор 65 наукових і методичних праць.

Напрями наукової діяльності - удосконалення систем опалення; енергозбереження та використання вторинних і поновлюваних енергетичних ресурсів для систем теплогазопостачання і вентиляції.

Відзначений урядовими нагородами – медаллю “1500 р. Києву”, медаллю “Ветеран труда” та подякою від Київського міського голови “За вагомий особистий внесок у створення духовних та матеріальних цінностей та досягнення високої майстерності у професійній діяльності”.

ЗАЙЧЕНКО Роман Мусійович (1923–1976) – фахівець у галузі газопостачання, доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції. У серпні 1943 роках брав участь у бойових діях як солдат сьомої гвардійської повітряно-десантної

дівізії четвертої ударної армії першого українського фронту. У вересні 1943 року на Полтавському напрямку одержав важке поранення. Після лікування у евако-госпіталі був демобілізований. У 1948 р. закінчив Київський інститут цивільних інженерів зі спеціальності «Теплогазопостачання та вентиляція». Працював інженером проектного відділу Кавказької контори «Центроспецстройпроекта» «Главнефтегазостроя» при РМ СРСР, у подальшому, Міністерства нафтової промисловості, у 1949 р. – переведений до тресту «Укргазнафтобуд» інженером-проектувальником, заступником начальника проектного бюро, редактором «Держбудвидав УРСР». У 1950–1953 роках він – аспірант, 1953–1961 – асистент, 1961–1962 – начальник навчальної частини, з 1962–1976 – старший викладач, доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції. Напрямок наукової діяльності – удосконалення систем газопостачання.

**КАЩЕСВ Вадим
Олександрович**
(1937–1978). к.т.н.
(1970), доцент (1974)
кафедри теплогазопос-
тачання і вентиляції.

У 1960 році закінчив КІБІ за спеціальністю «Теплогазопостачання та вентиляція». Працював майстром Київського спеціалізованого управління № 521 (1960–1961), виконробом Київського спеціалізованого управління № 522 (1961–1962) треста «Сантехмонтаж-1», інженером ДПІ «Київський Промбудпроект» (1962–1963), II Секретарем Радянського РК ЛКСМУ м Києва (1963–1965), аспірантом (1965–1968), асистентом (1968–1972), старшим викладачем (1972–1974), доцентом (1974–1978) кафедри теплогазопостачання і вентиляції КІБІ. У 1970 році захистив кандидатську дисертацію. Напрями наукової діяльності: аеродинаміка розподільних систем вентиляції, гідродинаміка змішувальних теплоі масо обмінників, дослідження мікроклімату і аерації будівель.

**КОРЕНЕВСЬКИЙ
Сергій Михайлович**
(1907 – 1986) – фахі-
вець у галузі проми-
слової вентиляції та
кондиціонування
повітря, к.т.н. (1954),
доцент (1955).

У 1930 році закінчив механічний факультет Київського політехнічного інституту. До початку війни працював інженером трестів «Промвентиляція», «Сантехпроект», «Теплоэлектропроект», ВНДІОП, а у 1941–1944 роках – начальником енергопаливного відділу Наркомхарчопрому УРСР. З 1946 до 1973 року працював доцентом кафедри теплогазопостачання і вентиляції КІБІ. У 1954 році захистив кандидатську дисертацію, у 1955 році йому присвоєно звання доцента. Має більше 50 наукових праць, серед яких авторські свідоцтва на винаходи. Найбільш відомою працею є «Справочник по теплоснабжению и вентиляции».

**МАРЧУК Петро
Федорович**
(1935 – 2018) – кан-
дидат технічних наук,
доцент.

Випускник КІБІ (1957). Спеціаліст з питань будівництва систем газопостачання, автор понад 60 наукових і методичних праць, серед яких ДБН В.2.5-20-2001 «Газопостачання» та навчальний посібник «Використання поліетиленових труб для будівництва газопроводів». З 1958 по 1994 рік працював в інституті УкрНДІінжпроект, де пройшов шлях від інженера до старшого наукового співробітника. У 1977 році захистив кандидатську дисертацію. В 1994-1996 р.р. працював головним спеціалістом СП «Укрфрагаз», пройшов перепідготовку в фірмі Gaz de France в Парижі. В 1997-1999 р.р. працював заступником директора, директором центру нових технологій концерну Укргазифікація; у 1999-2002 р.р. – інженером кафедри теплогазопостачання і вентиляції, з 2002 року – доцентом.

**МОГИЛЕВСЬКИЙ
Віктор
Володимирович**

(1941 – 2015) —
кандидат технічних
наук, доцент. Випу-
скник КІБІ (1965).
Напрямок наукових
досліджень - системи
очищення вентиля-
ційних викидів,
засоби знепилювання повітря. Автор понад 30 наукових і методичних праць.

**ПИСАРЕВ В'ячеслав
Євгенович**
(нар. 1941) – доктор
технічних наук, профе-
сор кафедри теплога-
зопостачання і венти-
ляції.

У 1969 р. закінчив Київський політехнічний інститут. З 1969 до 1978 року працював у Інституті технічної теплофізики (ІТТФ) АН УРСР інженером, стажером-дослідником, аспірантом, молодшим науковим співробітни-

ком. Захистив кандидатську дисертацію в 1974 р. З 1978 до 1980 року працював старшим науковим співробітником ВНИЭКИЭМП АН УРСР, а з 1980 до 1981 року – старшим науковим співробітником НДІБВ Держбуду УРСР, потім – завідувачем сектора ДКТБ ІТТФ АН УРСР. У 1998 році захистив докторську дисертацію. З 2000 до 2002 р. Працював професором кафедри теплогазопостачання і вентиляції. Автор понад 187 робіт.

Напрямок наукової діяльності – зберігання сільськогосподарської продукції при зниженому тиску, енергозбереження.

**ПОТАПОВ Вадим
Олексійович**

(нар. 1941) – канд. техн. наук (1972), професор (1993) кафедри теплогазопостачання і вентиляції (1993-1999).

У 1965 р. закінчив Київський інженерно-будівельний інститут. Працював асистентом (1968), доцентом (1979), професором (1993) на кафедрі теплогазопостачання і вентиляції.

У 1972 р. захистив кандидатську дисертацію. Вчене звання професора присвоєно в 1993 році.

Напрямок наукової діяльності – удосконалення опалювальної техніки, в тому числі, міських теплових та газових мереж.

Підготував 3 кандидати наук. Автор понад 100 наукових праць, у тому числі 2 монографії, 2 навчальні посібники.

**САМГІН Олександр
Миколайович**

(1898–1976) – фахівець у галузі опалення та технології і організації сантехнічних робіт, к.т.н. (1962), доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції (1966).

Закінчив Залізничне технічне училище м. Воронеж (1917) за спеціальністю «Технік залізничного будівництва»; Політехнікум шляхів сполучення м. Воронеж (1925) за спеціальністю «Технік залізничного будівництва I розряду», Курси інженерів залізничного транспорту м. Воронеж

(1931) за спеціальністю «Інженер шл.спол. буд. спец.»

З 1925 до 1947 року працював керівником проектно-монтажної групи в Управлінні Південно-Східної залізниці та головним інженером Монтажних управлінь трестів «Сантехмонтаж» (до 1942), «Південсантехмонтаж» (після 1945). Під час Великої Вітчизняної Війни з 1942 до 1945 року служив у лавах Радянської армії, служив старшим інженером в Управлінні Військово-відновлювальних і загороджувальних робіт 1 Українського фронту.

З 1947 році працював асистентом, старшим викладачем КІЦІ та КІБІ. У 1962 році захистив кандидатську дисертацію.

Вчене звання доцента одержав у 1968 році.

У 1966–1973 р.р. працював на посаді доцента кафедри опалення теплогазопостачання і вентиляції.

З 1969 році працює доцентом кафедри.

Напрямки наукової діяльності: Удосконалення технології і організації монтажних робіт з урахуванням прогресивних методів сантехнічних робіт, досягнень радянської та зарубіжної науки і техніки; удосконалення систем опалення; розробка та удосконалення квартирних систем водяного опалення, розробка обладнання для квартирних систем опалення. Розробив та впровадив комбіновані газові котли для опалення житлових приміщень.

Основні наукові праці: «Теплоснабжение и вентиляция малоэтажных зданий» (1956).

У 1970 р. нагороджений почесною грамотою.

СОЛОДОВ

Яків Іванович
(1901 – 1976) – фахівець у галузі організації і планування сантехнічних робіт, к.т.н. (1959), доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції (1966).

Закінчив Таганрозькі командні курси (1920-1922), Харківський Робфак ХТІ (1926–1928(9)), Одеський фронтний інститут (1929–1934). У 1934 році закінчив Одеський інститут інженерів громадського і комунального буді-

вництва зі спеціальності «Опалення і вентиляція» У 1938–1939 роках – виконроб з сантехніки тресту «Укрग्रомадбуд», у 1939–1940 роки працював у «Воєнсантехбуді» начальником контори, Районним інженером, начальником дільниці. У 1940–1945 роках працював у 9-му будмонтажтресті, тресті №2 та №8 НКАП СРСР начальником сантехконтори і головний інженером, у 1946–1947 роках – головний інженер УСР–327 СУ КВО. У 1947–1950 роках – начальник та головний інженер БМУ тресту «Укрособросмонтаж» Міністерства вугільної промисловості. 1953–1955 – викладач Київського будівельного технікуму, 1955–1959 – головний інженер тресту «Київспецбуд». За сумісництвом у 1945–1953 роках викладав у Київському будівельному технікумі. З 1959 до 1975 року – доцент кафедри теплогазопостачання і вентиляції КІБІ. Звання доцента присвоєно у 1961 році.

Напрямки наукової діяльності: підвищення ефективності організації та планування санітарно-технічних робіт.

Нагороджений медаллю «За отвагу» (1967).

СТЕПАНОВ

Микола

Васильович

(1943 – 2013) – кандидат технічних наук, доцент.

У 1970 році закінчив Київський інженерно-будівельний інститут,

працював інженером, асистентом кафедри теплогазопостачання і вентиляції (1970-1984), з 1984 року – доцент.

У 1980 році захистив кандидатську дисертацію.

Напрямок наукової діяльності – використання теплоти низькопотенціальних нетрадиційних джерел енергії та ВЕР.

Автор понад 80 наукових та навчально-методичних праць, 4 навчальних посібників, в тому числі один французькою мовою для студентів алжирських вищих навчальних закладів. Був відповідальним секретарем фахового науково-технічного збірника «Вентиляція, освітлення та теплогазопостачання». Відзначений 3 державними нагородами, знаком „Відмінник освіти України”.

ТІМІНСЬКИЙ

Георгій

Миколайович

(нар.1941) – доцент, голови профкому університету, голова комісії соцстраху університету.

У 1969 році закінчив Київський інженерно-будівельний інститут, працював інженером, асистентом, старшим викладачем кафедри теплогазопостачання і вентиляції (1969-2003), з 2003 року – доцент.

Автор понад 40 наукових та методичних праць.

ТКАЧЕНКО

Володимир

Аркадійович

(1948 – 2010) – кандидат технічних наук, доцент.

У 1976 році закінчив Київський інженерно-будівельний інститут, працював

асистентом кафедри теплогазопостачання і вентиляції (1978-1987), з 1987 року і по теперішній час – доцент.

У 1985 році захистив кандидатську дисертацію.

Напрямок наукової діяльності – формування мікроклімату споруд захищеного ґрунту, комп'ютерні технології проектування систем теплогазопостачання і вентиляції.

Автор понад 50 наукових і методичних праць, серед яких підручник “Газопостачання”, перший в Україні підручник з цієї дисципліни.

ЩЕКІН Ростислав

Володимирович

(1910-1977) – фахівець у галузі опалення, теплопостачання і вентиляції, канд. техн. наук (1959), доцент (1947), декан санітарно-технічного факультету (1960-1968).

У 1934 р. закінчив Київський будівельний інститут. Працював інженером-проектувальником, начальником відділу Воєнпроекту. З 1941 року він – старший

інженер, заступник головного інженера заводу боєприпасів у місті Пензі, а з 1944 року – начальник технічного відділу Головспецбуду в м. Києві, потім головний інженер Республіканського тресту Укрсантехмонтаж. З 1947 р. працював у КІБІ викладачем, доцентом. У 1954 р. захистив кандидатську дисертацію. З 1960 до 1968 року він був деканом санітарно-технічного факультету КІБІ.

Напрямок наукової діяльності – розробка теплопостачального і вентиляційного обладнання і систем.

Автор понад 30 наукових праць, серед них двотомного довідника “Справочник по тепло-снабжению и вентиляции” (1952, 1964, 1970).

Відзначений 3 державними нагородами.

ВІДОМІ ВИПУСКНИКИ КАФЕДРИ

АДРІАНОВ

**Володимир
Павлович**

Заступник генерального директора з науково-технічної політики ТОВ «Укрінстальконструкція ім. В.М. Шимановського», колишній Віце-президент корпорації "Укрмонтажспец-

буд", віце-президент Академії будівництва України, член президії Творчої науково-технічної Спільки будівельників України, член будівельної секції Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки, Член Координаційної ради Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України з гармонізації вітчизняної нормативної бази у сфері будівництва з міжнародними та регіональними нормативними документами.

Народився у 1945 році в м. Києві.

У 1972 році закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за фахом інженер-будівельник і працював у науково-дослідній лабораторії при Київському інженерно-будівельному інституті.

У системі корпорації "Укрмонтажспецбуд" працює з 1974 року на різних інженерних посадах у тресті "Сантехмонтаж-1" та інституті "Укрспецмонтажпроект". З 1984 року – начальник відділу науково-дослідних робіт Головного технічного управління корпорації

"Укрмонтажспецбуд", а з 1987 року – начальник Головного технічного управління. З 2000 року він – віце-президент корпорації "Укрмонтажспецбуд". Безпосередньо брав участь у підготовці рішень Уряду України щодо покращання стану в будівельній галузі, а також у розробці державних, міжгалузевих і галузевих програм.

У 2005 році нагороджений Почесною грамотою Верховної Рпди України.

БОРИСЕНКО

Семен Іванович

Депутат Київради двох скликань 2002 і 2006 років, член правління благодійного фонду «Рідна оселя», член партії «Єдність», член президії Будівельної палати

України.

Народився у 1955 році в с. Глінка Чорнобильського району Київської області.

У 1974 році закінчив Київський будівельний технікум. У 1986 році закінчив Київський інженерно-будівельний інститут.

Служив у лавах Радянської армії (1974-1976).

Працював на Центральному заготівельному заводі (1974-1982) слюсарем, майстром, начальником цеху. З 1982 року по 1990 рік працював на УВТК тресту «Київспецбуд» головним інженером. З 1990 р. – директор «Заводу сантехнічних заготовок». З 1994 р. був головою правління ВАТ «Завод сантехнічних заготовок».

Депутат Київради.

Має почесне звання «Заслужений працівник промисловості України». Нагороджений орденом «За заслуги» III та II ступеня, орденом "Знак пошани", нагрудним знаком президента "Київгорстрой", орденом "Святого Володимира Великого III ступеня", орденом "Святого Архистратига Божого Михаїла I ступеня".

ГОРОШКОВ

Григорій Андрійович

Засновник та Ректор Інституту післядипломної освіти «КСИМЕ» (1988), к.т.н.

Навчався в Київському інженерно-будівельному інституті з